

מ"ת 30356/04/16 - אחמד גהגאה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 30356-04-16 מדינת ישראל נ' גהגאה(עציר)

בפני	כבוד השופטת נסרין עדוי-ח'דר
המבקש	אחמד גהגאה ע"י ב"כ עו"ד יונס פאיז
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

החלטה

בקשה להשבת פיקדון.

רקע

1. ביום 10.5.2016, ובעקבות הגשת כתב אישום שייחס למבקש עבירות של ניסיון לרכישת נשק וקשירת קשר לפשע, וכן בקשה למעצרו עד תום ההליכים המשפטיים בעניינו, שוחרר המבקש למעצר בית ובתנאים מגבילים נוספים (להלן: **החלטת השחרור**).
2. בהחלטת השחרור נקבע, בין היתר, כי "להבטחת תנאי השחרור יופקד סך של 5,000 ₪".
3. העובדות שבכתב האישום תוקנו, וביום 12.7.2016 ניתנה הכרעת הדין, לפיה הורשע המבקש בעבירות הנ"ל, על סמך הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, והמבקש הופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר בטרם גזירת עונשו.
4. דינו של המבקש נגזר ביום 5.2.2017, ולפיו הושתו עליו, בין היתר, חמשה חודשי מאסר, תוך שנקבע כי מתוכם יקוזזו ימי מעצרו (מיום 21.3.2016 עד 10.5.2016) והיתרה תרוצה בעבודות שירות.
5. יודגש, כי המועד לתחילת התייצבות המבקש לעבודות השירות נקבע ליום 21.6.2017 בשעה 08:00.

הבקשה וטענות הצדדים

6. המבקש עותר להשבת הפיקדון שהופקד בהתאם להחלטת השחרור. לטענתו, משניתן גזר הדין, הרי שנסתיימו ההליכים בעניינו, ויש להורות על השבת הפיקדון האמור.
7. המדינה התנגדה להשבת הפיקדון. לטענתה, דין הוא כי הפיקדון ישמש להבטחת התייצבותו של המבקש לריצוי עונשו ביום 21.6.2017, וזאת בהסתמכה על הוראת סעיף 48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: **החוק** וגם **חוק המעצרים**).
8. לא זו אף זו, במסגרת תגובתה, המדינה ביקשה כי יינתן כנגד המבקש צו עיכוב יציאה מן הארץ, להבטחת התייצבותו לריצוי עונשו.
9. המבקש טען, כ הוראת סעיף 48 לחוק, עליה נסמכת המדינה, אינה קובעת "חובה", אלא "רשות" בלבד.
10. עוד טען המבקש, כי בעניינו אין כל הצדקה להפעלת הסמכות הקבועה בסעיף 48 הנ"ל. שכן, לו סברה המדינה כי קיימות נסיבות המצדיקות את הותרת הפיקדון עד להתייצבות המבקש לריצוי עונשו, חזקה עליה כי הייתה עותרת לכך ו/או למתן צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד המבקש כבר ביום מתן גזר הדין. מה גם, שנדירים המקרים בהם עותרת המדינה להפקדה כספית לצורך הבטחת התייצבותו של נידון לעבודות שירות לתקופה קצרה. בהקשר זה נטען, כי ניכר מתגובת המדינה כי אין בכונתה לערער על גזר הדין.
11. באשר למתן צו עיכוב יציאה מהארץ, המבקש טען כי המדינה לא הגישה כל בקשה בעניין, והעלתה את טענתה אך ורק במסגרת תגובתה לבקשה להשבת הפיקדון. הדבר מעיד על העדר כל יסוד לעתירתה זו.

דין והכרעה

12. ככלל, תנאי השחרור פוקעים עם סיום ההליכים בערכאה הדיוניות - עם מתן גזר הדין [ראו: הוראת סעיף 21 (ה) לחוק המעצרים; בש"פ 1760/01 פלוני נ' מדינת ישראל (15.4.2001), פסקה 21; ע"פ 7933/09 ביטון נ' מדינת ישראל (14.12.2009) (להלן: **פרשת ביטון**); ב"ש 938/05, ת"פ (חיפה) 3145/04 **בדראן אחמד בדראן נ' מדינת ישראל** (17.5.2005); מ"י (חיפה) 1371/06 רון ערבה נ' מ"י (16.12.2008)]. ואולם, זאת ראוי להדגיש, אין בכך כדי למנוע השארת תנאי השחרור בעינם, או הקלה או החמרה בתנאים, במסגרת עיכוב ביצוע העונש מכוח סעיף 87 לחוק העונשין, על ידי הערכאה הדיונית (ב"ש 10203/07, ת"פ 1027/05 (ירושלים) **בועז אביטאן נ' מדינת ישראל** (14.11.07)), או על ידי ערכאת הערעור (פרשת ביטון, פסקה 3). זאת ועוד, אפשר להותיר את תנאי השחרור על כנם, או להקלם או להחמירם, מכוח סעיף 22(ב) לחוק המעצרים.

13. לית מאן דפליג, כי במסגרת גזר הדין לא ניתנה כל הוראה לגבי הותרת תנאי השחרור על כנם.

14. אין כל חולק גם, כי המדינה לא הגישה כל בקשה לערכאה הדיונית, לפיה עתרה להשארת תנאי השחרור בעינם או כל בקשה אחרת בנושא. יתרה מכך, המדינה לא הודיעה כי בכוונתה להגיש ערעור כלל, כך שברי כי לא פנתה לערכאת הערעור להותרת תנאי השחרור על כנם.

15. מכאן, פשיטא כי המדינה לא הניחה כל תשתית שיהא בה כדי למנוע את תחולת הכלל ולעכב את המועד לפקיעתם של תנאי השחרור שהוטלו על המבקש במסגרת ההחלטה בבקשה למעצרו עד תום ההליכים.

16. על כן, דין הבקשה להשבת הפיקדון להתקבל, וכך אני מורה.

17. המזכירות תפעל להשבת הפיקדון למבקש, באמצעות בא כוחו.

ניתנה היום, ח' אדר תשע"ז, 06 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.